

Sygn. akt VI GC 1225/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 stycznia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	sekr. sąd. Natalia Freyer

po rozpoznaniu w dniu 29 stycznia 2018 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Spółki Akcyjnej z siedzibą w G.**

przeciwko **E. P. (poprzednie nazwisko C.)**

o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G. na rzecz pozwanej E. P. kwotę 4 817 złotych (cztery tysiące osiemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. kosztami procesu w pozostałym zakresie obciąża powoda (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w G. uznając je za uiszczone.

Sygn. akt VI GC 1225/17

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 11 sierpnia 2016 roku złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. domagał się zasądzenia od pozwanej E. C. (obecne nazwisko P.) kwoty 12 578,35 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od 05 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że na podstawie umowy sprzedaży dostarczył pozwanej energię elektryczną do lokalu wskazanego w umowie, co zostało udokumentowane fakturą numer (...).

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 01 grudnia 2016 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 1374041/16 referendarz sądowy Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie uwzględnił żądanie pozwu w całości.

W sprzeciwie od powyższego orzeczenia pozwana E. P. wniosła o oddalenie powództwa wskazując, że nie zawierała z powodem umowy na dostawę energii i że w tym zakresie wiązała ją umowa na sprzedaż energii z (...) dla Firm spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. oraz podniosła, że od początku 2013 roku nie prowadzi działalności

gospodarczej w G. przy ulicy (...). Pozwana zakwestionowała także, aby zużycie energii elektrycznej w tym lokalu odpowiadało parametrom przyjętym przez powoda na fakturze oraz podniosła zarzut przedawnienia roszczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

E. P. (poprzednie nazwisko C.) od dnia 01 września 2006 roku do dnia 28 lutego 2015 roku prowadziła działalność gospodarczą.

W okresie od 2011 roku do końca 2012 roku działalność ta, pod firmą (...), była prowadzona w G. przy ulicy (...). E. P. prowadziła tam sklep warzywny o powierzchni około 12 m².

wydruk z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej – k. 19 akt, zeznania pozwanej E. P. – protokół rozprawy z dnia 29 stycznia 2018 roku – k. 89-91 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:12:04-00:19:30)

E. P. (poprzednie nazwisko C.) początkowo zawarła umowę o sprzedaż energii elektrycznej z (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w G., ale po kilku tygodniach zdecydowała się zmienić sprzedawcę energii elektrycznej.

W dniu 10 lutego 2011 roku E. P. (poprzednie nazwisko C.) zawarła z (...) Firm spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. umowę numer (...), której przedmiotem była sprzedaż energii elektrycznej dostarczanej do lokalu znajdującego się w G. przy ulicy (...).

umowa sprzedaży – k. 60-63 akt, zeznania pozwanej E. P. – protokół rozprawy z dnia 29 stycznia 2018 roku – k. 89-91 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:12:04-00:19:30)

Lokal położony w G. przy ulicy (...) po zakończeniu działalności przez E. P. (poprzednie nazwisko C.) pod koniec 2012 roku został wynajęty innym podmiotom. W lokalu tym prowadzona była w późniejszym okresie działalność w zakresie sprzedaży pieczywa, a następnie – udzielania pożyczek.

zeznania pozwanej E. P. – protokół rozprawy z dnia 29 stycznia 2018 roku – k. 89-91 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:12:04-00:19:30), zeznania świadka M. T. – protokół rozprawy z dnia 29 stycznia 2018 roku – k. 89-91 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:01:45-00:12:04)

Od dnia 01 grudnia 2015 roku lokal znajdujący się w G. przy ulicy (...) wynajęła M. T. i podpisała umowę na dostawę energii elektrycznej do tego lokalu z (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w G..

Wówczas okazało się, że licznik elektryczny przypisany do tego lokalu nie figuruje w bazie (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G.

zeznania pozwanej E. P. – protokół rozprawy z dnia 29 stycznia 2018 roku – k. 89-91 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:12:04-00:19:30), zeznania świadka M. T. – protokół rozprawy z dnia 29 stycznia 2018 roku – k. 89-91 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:01:45-00:12:04)

W dniu 21 grudnia 2015 roku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. wystawił na rzecz E. P. (poprzednie nazwisko C.) fakturę numer (...) dokumentującą sprzedaż energii elektrycznej dostarczanej do lokalu w G. przy ulicy (...) w okresie od dnia 26 stycznia 2011 roku do dnia 01 grudnia 2015 roku na kwotę 12 578,35 złotych brutto, z terminem płatności do dnia 04 stycznia 2016 roku.

faktura – k. 33-34 akt

W dniu 27 stycznia 2016 roku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. wezwał E. P. (poprzednie nazwisko C.) do zapłaty kwoty 12 578,35 złotych tytułem faktury numer (...). E. P. nie uiściła powyższej należności.

wezwanie do zapłaty wraz z dowodem odbioru – k. 36-37 akt

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których prawdziwość nie była przez nie kwestionowana i które nie budziły wątpliwości Sądu co do swej wiarygodności, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary. Pozostałe dokumenty zgromadzone w aktach sprawy nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnosiły do sprawy żadnych nowych, istotnych okoliczności.

Sąd ustalając stan faktyczny oparł się także na zeznaniach świadka M. T. oraz zeznaniach pozwanej E. P., które uznał za logiczne i spójne nie znajdując podstaw do odmowy dania im wiary.

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 29 stycznia 2018 roku Sąd pominął dowód z przesłuchania powoda, albowiem osoby uprawnione do reprezentowania powoda, mimo prawidłowego wezwania, nie stawily się na rozprawę i nie usprawiedliwiły swojej nieobecności.

W niniejszej sprawie powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. domagając się od pozwanej E. P. kwoty 12 578,35 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od 05 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty, swoje roszczenie wywodził z łączącej strony umowy, której przedmiotem miała być sprzedaż oraz dystrybucja energii elektrycznej do lokalu położonego w G. przy ulicy (...). Podstawę prawną żądania powoda stanowił zatem art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 roku Prawo energetyczne (tekst jednolity: Dz. U. z 2017 roku, poz. 220) dotyczący umowy kompleksowej, na podstawie której odbywa się dostarczanie energii elektrycznej i która to umowa jest umową zawierającą zarówno postanowienia umowy sprzedaży, jak i umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji energii, przy czym zgodnie z treścią art. 555 k.c. do sprzedaży energii, praw oraz wody stosuje się odpowiednio przepisy o sprzedaży rzeczy (art. 535 k.c.).

Kierując zarzuty przeciwko żądaniu pozwu, pozwana E. P. podniosła, że nie zawierała z powodem umowy na dostawę energii i że w tym zakresie wiązała ją umowa na sprzedaż energii z innym podmiotem, tj. (...) dla Firm spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. oraz że od początku 2013 roku nie prowadziła już działalności gospodarczej w G. przy ulicy (...). Pozwana zakwestionowała także, aby zużycie energii elektrycznej w tym lokalu odpowiadało parametrom przyjętym przez powoda na fakturze oraz podniosła zarzut przedawnienia roszczenia.

Mając na względzie powyższe zarzuty oraz obowiązującą w postępowaniu cywilnym zasadę rozkładu ciężaru dowodu wyrażoną w art. 6 k.c., to na powodzie (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w G. spoczął ciężar wykazania istnienia roszczenia, którego zasądzenia powód się domagał, a więc wykazania zarówno jego zasadności, jak i wysokości. Zgodnie bowiem z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 03 października 1969 roku (sygn. akt II PR 313/69) na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów przemawiających za zasadnością jego roszczenia. W razie zaś sprostania przez powoda ciężarowi na nim obowiązkowi, na stronie pozwanej spoczywa wówczas ciężar udowodnienia ekscypcji i faktów uzasadniających jej zdaniem oddalenie powództwa (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 kwietnia 1982 roku, sygn. akt I CR 79/82, Lex nr 8416). Natomiast zaprzeczenie dokonane przez stronę procesową powoduje, że istotne dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności stają się sporne i muszą być udowodnione. W razie ich nieudowodnienia Sąd oceni je na niekorzyść strony, na której spoczywał ciężar dowodu, chyba że miał możliwość przekonać się o prawdziwości tych twierdzeń na innej podstawie (tak Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 28 kwietnia 1975 roku, sygn. akt III CRN 26/75).

Na okoliczność istnienia między stronami stosunku prawnego, zasadność i wysokość dochodzonego roszczenia powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. przedstawił jedynie fakturę numer (...).

Wskazać należy, że faktura jako dokument prywatny, chociaż zgodnie z treścią art. 245 k.p.c. nie korzystający z domniemania zgodności z prawdą oświadczeń w niej zawartych, to jednak w świetle orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 30 czerwca 2004 roku (w sprawie o sygn. akt IV CK 474/03), które podziela Sąd w niniejszym składzie, należy traktować jako samodzielny środek dowodowy, którego moc Sąd ocenia według zasad określonych w art. 233 § 1 k.p.c., a więc zgodnie z własnym przekonaniem, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału dowodowego. Powyższa ocena powinna być więc dokonywana z uwzględnieniem specyfiki tego dokumentu, który jest

przecież dokumentem rozliczeniowym, z którego wynika jedynie, że określony podmiot (wystawca faktury) wystawił dokument rozliczeniowy w postaci faktury obejmującej określoną kwotę w stosunku do innego podmiotu.

W świetle powyższego dokument prywatny w postaci faktury, w sytuacji kwestionowania faktu istnienia między stronami umowy sprzedaży i dystrybucji energii elektrycznej, nie może stanowić samoistnego dowodu na okoliczność zawarcia i wykonania przez powoda takiej umowy. Dokonując tej oceny Sąd miał na uwadze, że pozwana przedłożyła umowę na sprzedaż energii elektrycznej zawartą z (...) dla Firm spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. na okres o dnia 10 lutego 2011 roku do dnia 31 grudnia 2012 roku dotyczącą lokalu położonego w G. przy ulicy (...), a także zeznania pozwanej oraz zeznania świadka M. T., z których wynikało, że po zakończeniu działalności przez pozwaną w tym lokalu do grudnia 2015 roku działalność prowadziły tam inne podmioty.

Wobec powyższego nie sposób uznać, ażeby powód zgodnie z regułą rozkładu ciężaru dowodu wykazał, że łączyła go z pozwaną E. P. umowa dotycząca sprzedaży i dostawy energii elektrycznej do przedmiotowego lokalu i że energia ta była pozwanej E. P. w wykonaniu tej umowy dostarczana. Niewykazanie powyższych okoliczności skutkuje zaś oddaleniem powództwa bez konieczności odnoszenia się do pozostałych zarzutów podniesionych przez pozwaną (w tym dotyczących przedawnienia).

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 roku Prawo energetyczne (tekst jednolity: Dz. U. z 2017 roku, poz. 220) w zw. z art. 535 k.c. w zw. z art. 555 k.c. w zw. z art. 6 k.c. a contrario powództwo jako nieudowodnione oddalił.

W punkcie II wyroku, stosownie do treści art. 98 k.p.c., Sąd zasądził od powoda jako strony przegrywającej na rzecz pozwanej E. P. zwrot kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 4 817 złotych, obciążając powoda kosztami postępowania w pozostałym zakresie i uznając je za uiszczone.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 26 lutego 2018 roku